

har søgt at forsøde Pillen ved, at der bliver højere Procent for de mere velstillede, vil Afgiften dog komme til at hvile haardest og stærkest paa Bondestanden. Derfor er det ubegribeligt, at Repræsentanter for Landbruget i det hele kunne være fornøjede med den Kompensation, her er Tale om. Det synes mig aldeles klart, og da ingen andre har udtalt det, vil jeg derfor gøre det. Jeg taler ikke som Mandatar for Bondestanden, men jeg har Lov til at tale som Repræsentant for de store Landbrugere. Det er ganske klart, naar man tænker sig om, at alle indirekte Skatter ere til Gavn for Landbostanden, hvorimod alle de direkte Skatter ville blive langt de haardeste for Landbostanden at bære.

Der er ogsaa sagt mange smukke Ord, bl. a. rundt omkring i Bladene og i Forsamlinger, om, at vi skulle se at faa nedsat Tolden paa, hvad man kalder Nødvendighedsartikler. Den højtærede Minister omtalte det ogsaa i høje Toner og glædede sig over, at Smaafolk bleve fritagne for at betale Skat af disse Nødvendighedsmidler (Afbrydelse). Ja, jeg tror snarere, man kunde kalde dem Nydelsesmidler, det Ord vil vist være bedre. Der har været talt om, at det for Arbejderne i København og for Smaafolk i Byerne skulde være saadan Lykke og Velsignelse, om de kunde komme til at betale noget mindre i Told for Chokolade, Ris og Kakao, og i denne Tid er der en stor Bevægelse oppe om Toldfrihed paa Frugter, jeg tror, den ledes af Læger. Efter min Mening skulde disse Folk snarere kureres for Hysteri, thi det er temmelig hysterisk at tale om at fritage Smaafolk for Told paa fine Frugter. Det er muligt, at man her i København spiser Ananas og den Slags Frugter til daglig. Vi spise sandelig ikke ude paa Landet i Almindelighed — ja, der er maaske nogen, der gør det — Ananas, Vindruer og den Slags Frugter; det er sjældne Varer paa Landet. Derude pleje Folk at spise deres Æbler og Pærer. Paa samme Maade gaar det med Ris. Ovre hos os spise Folk Boghvedegrød, og andre Steder spiser man anden Grød, men i hvert Fald regner man Ris og den Slags Varer for Luksus. Der er jo saa megen Tale om Luksus og om den Velsignelse, der er ved høj Told paa Luksusvarer, saa skulde man ogsaa bibeholde Tolden paa saadanne Varer, som ere Luksus. Og selv om man vil mene, at det skal være til Velsignelse for Smaafolk i København og Byerne at nyde

saadanne Luksusvarer, er det sandelig ikke nogen Velsignelse for dem ude paa Landet.

Siden jeg taler om Smaafolk og Arbejderne, vil jeg sige, at jeg bliver i det hele taget lidt vammel om Munden, naar jeg hører den uhyre megen Tale om alle disse elskede Arbejdere. Jeg tror, at det var fuldkommen rigtigt og det sundeste, naar vi overlode det til Socialdemokraterne selv at sørge for deres Arbejdere. Det er det, som de ville, og jeg tror, at det er det bedste. Men derfor vil jeg ingenlunde udtale mig imod Arbejderne. Tværtimod, vi ønske alle sammen Arbejderne, at det maa gaa dem godt, ligesom vi ønske det for alle andre Mennesker i denne Verden. Men vi maa sandelig ogsaa i nogen Maade søge at gardere os selv. Jeg er glad over og skal villig erkende, at Socialdemokratiet har gjort megen Gavn for Arbejderne, det har højnet Arbejderstanden i høj Grad. Jeg har i længere Tid rent tilfældig været sammen med en Mængde københavnske Arbejdere. Jeg kan ikke andet end anerkende den store Dygtighed hos Arbejderne og den Højnelse, der er sket i deres Stilling i de senere Aar. Den megen Tale om Drukkenskab, som man har hørt, kunde ikke gælde overfor de Mennesker, jeg her taler om. De vare saa ædruelige som muligt. Den Anerkendelse skal jeg altsaa yde Socialdemokraterne. Men paa den anden Side forekommer det mig usmageligt, naar den ene Gaardmand og Proprietær efter den anden, og hvem det nu er, taler saa meget om vore elskede Arbejdere. De skulde saamænd hellere give dem noget højere Løn og saa lade være med at ynke dem!

Og specielt, naar jeg hører Tale om „den fattige Mands Snaps“, fyldes jeg med ligefrem Væmmelse; for hele denne Historie med den fattige Mands Snaps gælder slet ikke. Jeg kender ikke Forholdene her i København, men der er blevet sagt mig — og det blev for Resten ogsaa sagt før — af en Mand, som er en sanddru Mand, at det er ganske utroligt, hvor det er gaaet ned med Brændevinsdrikingen her i København. I alt Fald kan jeg sige, at det er kolossalt, hvor den er taget af ude paa Landet. Jeg kender mange Gaarde, overmaade mange baade Bøndergaarde og Herregaarde, hvor der aldrig findes Brændevin. Derfor at tale om den fattige Mands Snaps er noget ækelt noget, det er noget, man hellere skulde tie stille med. Men paa den anden Side erkender jeg, at Brændevin er en ganske ypperlig Basis for Beskatning.